

ГАРВАНЪ ГРАЧИ НА КОМИНЪ ДЪЛБУШКО ЛАПА МЛИНЪ...

Тракъ-тракъ-тракъ-тракъ! Га-га-га-га!

Господа, и сега продължава тонфилмътъ „Гарванъ грачи“. Видѣхме какъ Магарини къмъ селото закрачи, да дири ски, та и той като спортистъ да се прослави.

А скьорската дружина къмъ планината се отправи и шанцата замина. И почна да се качи и се спуща. Но изведнажъ зачу се ревъ до Бога. И вдигна се тревога.

— Кой реве?

— За помощъ кой зове?

— Напредъ, момчета! Отъ гибель да го отървеме!

А презъ туй време Магарини, потъналъ въвъ снѣга, реве съсь всички сили:

— Хора бре-е! Десте, бе-е! Тукъ сега-а въвъ снѣга-а, ще умра-а!

Къмъ тозъ ужасень

викъ се впустина за мигъ сърдцатитѣ скийори. И надъ снѣга отгоре измъкнаха потъналия скьоръ. Наблизко имаше стоборъ.

И нѣкой се провикна:

— Дѣскитѣ откъртете! По-скоро тукъ ги донесете! На подкованитѣ нозе за ски ги прикрепете!

Додето Магарини се усѣти, дѣскитѣ бѣха вече на нозетѣ. На всѣка нога по една.

— Сега напредъ! Нагоре по тая върла стръмнина! — Това е лесно за скийори, но що да чини Магарини? Опитва тѣй, опитва инакъ — не може крачка да възлѣзе. Задѣха се, езикъ изплезе и на молба удари:

— Не мога-а! За Бога-а! Помогнете ми, другари!

И скьорската дружина започна да го тика. Но